

Sygn. akt: I C 226/18 upr.

Na rozprawie dnia 11 września 2018 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...). (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.. Wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Pozwany A. F. nie stawiła się pomimo należytego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...). (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko A. F.

o zapłatę

powództwo oddala w całości.

Sygn. akt I C 226/18

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. F. kwoty 222,47 zł z odsetkami umownymi od dnia 22.01.2018r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Podniósł, że pozwana na podstawie umowy pożyczki nr (...) z dnia 20.07.2012r. otrzymał kwotę pieniężną i zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku zwrotu kwoty pieniężnej.

Wskutek niewypełnienia przez pozwaną warunków umowy pożyczkodawca dnia 15.12.2015r. wypowiedział stronie pozwanej umowę pożyczki, wzywając do zapłaty zaległości pod rygorem postanowienia w stan wymagalności całej pozostającej do zapłaty kwoty zadłużenia powiększonej o dalsze umowne odsetki za opóźnienie. Należność strony pozwanej na dzień wypowiedzenia wynosiła 185,63 zł. Pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonał spłaty, wobec czego wypowiedzenie stało się skuteczne z dniem 17.01.2016r. W dniu 19.05.2017r. wierzytelność została przelana na rzecz powoda umową przelewu wierzytelności. Zadłużenie strony pozwanej na dzień wniesienia pozwu wynosiło 182,96 zł niespłaconego kapitału pożyczki, 39,51 skapitalizowanych odsetek, 2,67 zł odsetek umownych.

Pozwany, zawiadomiony w trybie art. 139§1 k.p.c., nie stawił się na rozprawie i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.07.2012r. A. F. zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. umowę pożyczki w kwocie 2272,73 zł. Pożyczka była oprocentowana stałą stopą procentową w wysokości 20% w stosunku rocznym, prowizja za udzielenie pożyczki została określona na kwotę 454,55 zł. Suma odsetek za cały okres kredytowania wyniosła 253,68 zł. Przy umowie pożyczki zawarta została umowa dodatkowa ubezpieczenia na życie ze składką 218,18 zł. Spłata pożyczki została rozłożona na 12 rat miesięcznych w kwotach po 210,53 zł płatnych od dnia 23.08.2012r. za wyjątkiem ostatniej raty korygującej wynoszącej 210,58 zł. Raty miały być płatne do 23 dnia każdego miesiąca. Przy wypłacie pożyczki z jej kwoty została potrącona prowizja oraz składka ubezpieczeniowa. Pożyczkobiorcy wypłacono kwotę 1600,00 zł.

(d.: umowa pożyczki – k. 21-22)

W dniu 31.10.2016r. (...) S.A. z siedzibą we W. zawarła z (...) (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności. Załącznikami do umowy miały być lista wierzytelności w formie papierowej oraz lista wierzytelności na płycie CD.

(d.: umowa - k. 15-16)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda.

W ocenie Sądu, powództwo nie jest zasadne, albowiem powód nie udowodnił swojego roszczenia. Oprócz powyższego należy wskazać, iż dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu.

Ciężar dowodu w zakresie wysokości i wymagalności roszczenia, osoby pozwanego, legitymacji czynnej powoda, terminów płatności pożyczki, momentu wypowiedzenia pożyczki, terminów płatności i naliczania odsetek od należności głównej, stosownie do art. 6 KC obciążał powoda.

Powód na dowód posiadania legitymacji czynnej w sprawie przedłożył umowę pożyczki zawartej przez pozwaną oraz umową przelewu wierzytelności.

Ze wskazanych dokumentów nie wynika natomiast by roszczenie dochodzone pozwem przysługiwało powodowi. Powód przedłożył wprawdzie umowę przelewu wierzytelności zawartą z (...) S.A. z siedzibą we W., ale ze wskazanej umowy nie wynika, że jej przedmiotem była wierzytelność wobec pozwanej. Brak także wykazania następstwa prawnego (...) S.A. w stosunku do wierzyciela pierwotnego tj. (...) sp. z o.o. z siedzibą we W..

Dalej należy wskazać, iż z okoliczności sprawy wynika, iż roszczenie jest przedawnione.

Stosownie do art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Nie ulega wątpliwości, iż roszczenie dochodzone pozwem jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez wierzyciela pierwotnego, stąd termin jego przedawnienia wynosi 3 lata.

Pożyczka stanowi świadczenie jednorazowe, które może być podzielone na mniejsze kwoty spłacane co miesiąc i składające się na jedną większą całość. Rozłożenie na raty ma ten skutek, że wierzyciel może domagać się zapłaty poszczególnych rat pożyczki z chwilą nadejścia, czy po nadejściu terminu ich płatności (tak Sąd Apelacyjny w Białymstoku, wyrok z dnia 17 stycznia 2018 r., I ACa 705/17).

Taka sytuacja ma miejsce w rozpoznawanej sprawie albowiem spłata pożyczki została rozłożona pozwanej na 12 miesięcznych rat płatnych począwszy od 23.08.2012r.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, a więc od dnia, w którym minął termin jego płatności. Zatem poszczególne raty pożyczki przedawniały się po upływie trzech lat licząc od dnia, w którym rata powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową, w związku z czym okres przedawnienia biegł oddzielnie w stosunku do każdej z rat. Terminem wymagalności spłat kolejnych rat pożyczki był 23 dzień każdego miesiąca począwszy od 23.08.2012r. Mając na uwadze, iż spłata pożyczki została rozłożona pozwanej na 12 miesięcznych rat, termin zapłaty ostatniej raty pożyczki przypadał na dzień 23.08.2013r. Stąd termin przedawnienia zapłaty ostatniej raty upływał z dniem 23.08.2016r. Terminy przedawnienia pozostałych rat upływały odpowiednio wcześniej. Z upływem terminu przedawnienia co do roszczenia głównego upłynęły również terminy przedawnienia należności ubocznych (odsetek). W okolicznościach sprawy nie ma żadnego istotnego znaczenia fakt ewentualnego wypowiedzenia umowy przez wierzyciela pierwotnego w dniu 15.12.2015r. Zostało ono bowiem dokonane po upływie terminu płatności ostatniej raty, wobec czego nie mogło mieć wpływu na termin jej wymagalności, ani terminy wymagalności pozostałych rat, w szczególności nie przerywało biegu przedawnienia. Termin spełnienia świadczenia z tytułu poszczególnych rat wynikał z umowy i nie był uzależniony od wypowiedzenia wierzyciela. Poza powyższym powód nie przedłożył żadnego dowodu dokonania wypowiedzenia. Powód nie wykazał również, iż w sprawie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, co do którejkolwiek z rat pożyczki. W szczególności sam fakt dokonania zapłaty części świadczenia po upływie terminu jego płatności czy też nawet po upływie terminu jego przedawnienia może być traktowany wyłącznie jako uznanie roszczenia co do spłaconej części, nie odnosi natomiast skutku co do pozostałej części roszczenia.

Powód wystąpił z pozwem w sprawie w dniu 23.01.2018r., tj. po upływie terminu przedawnienia roszczenia.

W tych okolicznościach brak było podstaw do uwzględnienia powództwa. Fakt, iż pozwana prawidłowo zawiadomiona o terminie, nie zajęła stanowiska w sprawie skutkowało wydaniem wyroku zaocznego. Brak działania pozwanej stosownie do art. 339§2 kpc, mógł w tych okolicznościach skutkować przyjęciem za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Jednak wobec faktu nie wykazania w żaden sposób nabycia wierzytelności wobec pozwanej przez (...) S.A. od wierzyciela pierwotnego, jak też brak wykazania, iż umowa przelewu wierzytelności zawarta przez powoda z (...) S.A. obejmowała tę wierzytelność, w ocenie Sądu wywoływał uzasadnione wątpliwości. Brak merytorycznego zaprzeczenia twierdzeń powoda przez pozwanego nie zwalniał bowiem powoda z wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć bowiem nie tylko jako obciążenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności (tak SN w wyroku z 7.11.2007r., II CSK 293/07)

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W rozpoznawanej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Nade wszystko natomiast wydaniem wyroku zaocznego oddalającego powództwo skutkowało obecny stan prawny wynikający z art. 117§2 (1) kpc, który stanowi, iż po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Wskazany przepis został wprowadzony do

Kodeksu cywilnego Ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104) i obowiązuje od dnia 09.07.2018r. Stosownie do przepisów art. 5 ust. 4 tej ustawy, roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Skutkiem czego fakt przedawnienia Sąd był obowiązany badać i uwzględnić z urzędu, stosownie do art. 316§1 kpc.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo w całości.